

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 1. Quid de Pelagianorum erroribus censuerint Africana Concilia, Carthag. ac Mileuitanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

proscriptos fuisse, & à quatuor potissimum summis Pontificibus, Innocentio, Zosimo, Cœlestino, & Gelasio condemnatos & anathemate percussos: de quibus sigillatim, ac breuiter nobis agendum est.

Ac in primis nullam hic facimus mentionem Diospolitanz Synodi, quæ ante quatuor præfata Conc. contra Pelagiũ coacta est, huic enim ipse Pelag. fictis & simularis verbis illudit, in eaque occultatis potius, quàm eiuratis erroribus absolutus est, vt testatur S. Aug. varijs in locis, ac præsertim in libro de gestis Pelagij, vbi acta illius Synodi fusè refert: vnde S. Hier. epist. 79. hanc Synodum, miserabilem vocat.

§ 1.

Quid de Pelagianorum erroribus cõsuerint Africana Concilia, Carthaginense ac Meletitanum.

Cum igitur ea, quæ Diospoli facta fuerant in Africam ab Orosio presbytero relata fuissent, simulq; Gallorum quorundam Episcoporum litteræ aduersus Pelagium ab eodem fuissent exhibitæ; Conc. 67. Episcoporum Carthagine coactum est anno Christi 416. in quo rebus omnibus diligentius examinatis, & perspectis, decretum est, Pelagium, eiusque discipulum Cælestium (nisi errores suos palam, & ex animo eiurarent) anathemate feriendos esse; vt patet ex epist. Episcoporum ipsius Synodi ad Innocentiũ Papam, quæ est inter Augustinianas 90 In qua quidem epist. postquam dixerunt: *Se ideo hæc illi intimare, vt statutis suis etiam Apostolica sedis adhibeatur autoritas: ipsius Pelagij eiusque assecularum hæresim his verbis exponunt. Isti (Pelagiani scilicet) asserunt, in eo Dei gratiam deputandam, quod talens hominis insituit, creaturæ naturam, quæ per propriam voluntatem legem Dei possit implere, &c. Eandem quoque legem ad gratiam pertinere, quod illarum*

illam Deus in adiutorium hominibus dedit. Illam verò gratiam qua Christiani sumus, volunt omnino cognoscere, &c. Hominibus persuadere non cessant, ad operandam perficiendamque iustitiam, & Dei mandata complenda, solam sibi humanam sufficere posse naturam, &c.

Eodem anno in Africa congregatum est Conc. Milevitanum cui interfuit S. August. cum 60. alijs Episcopis, in quo ad eundem Innocentium Papam ipse sanct. August. ep. 92. nomine totius Synodi scribens de Pelagianorum erroribus sic loquitur. Isti dicunt posse hominem in hac vita præceptis Dei cognitis, ad tantam perfectionem iustitiæ, siue adiutorio gratiæ Salvatoris, per solum liberum voluntatis arbitrium peruenire; ut ei non sit necessarium dicere (Dimitte nobis debita nostra) Illud verò, quod sequitur (ne nos inferas in tentationem) non ita intelligendum, tanquam diuinum adiutorium postulare debeamus, ne in peccatum tentati decidamus; sed hoc in nostra potestate esse potestate, & ad hoc implendam solam sufficere voluntatem hominis.

§ II,

Quale iudicium fuerit Innocentij Papa super
ijsdem erroribus.

His acceptis epist. Innocentius rescripsit ad supradictos: omnes Conc. Patres, eorum sententiam confirmans, erroresque Pelagianorum condemnans; & in epist. quidem ad Patres Conc. Carthag. quæ numeratur inter Augustinianas 91. postquam dixit, illos in eo, quòd Apostolicam sedem consulebant, antiquæ traditionis exempla seruare, de Pelagianorum erroribus sic loquitur: Quid enim potest esse tam iniquum, tam barbarum, tam Christianis mentibus inimicum; quam huic te negare debere, quidquid in quotidiana gratia consequeris, cui te ipse confiteris debere, quod natus es? &c. Et cui putes debere quod viuus, quomodo non putas illi debere, quod, quotidianam eius consequendo gratiam, taliter viuus? (sybiungit postea) illos negare nos adiu-